

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ในอำเภอหัวหิน และอำเภอชะอำ ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษา และข้อเสนอแนะได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

งานวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการธุรกิจท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว สำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ ในอำเภอหัวหิน และอำเภอชะอำ ผู้วิจัยสรุปผลการศึกษา ได้ดังนี้

1. นักท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 51- 60 ปี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว และสถานภาพสมรส

2. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำและหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต โดยภาพรวม ด้านสถานที่พัก และด้านระบบสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต ด้านอาหาร (ซื้อรับประทาน) และด้านอาหาร (ปรุงเอง) แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 61 – 65 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต ด้านอาหาร (ซื้อรับประทาน) ต่ำกว่าทุกกลุ่มอายุ

3. นักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต โดยภาพรวม ด้านสถานที่พัก ด้านอาหาร (ซื้อรับประทาน) และด้านระบบสาธารณูปโภค ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต ด้านอาหาร (ปรุงเอง) แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักท่องเที่ยวที่จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต ด้านอาหาร (ปรุงเอง) ต่ำกว่า ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

4. นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ ด้านสถานที่ด้านความสะดวก ด้านความสบาย ด้านความปลอดภัย ด้านราคา ค่าใช้จ่าย ด้านสถานที่พักระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว และด้านการบริการของบริษัทนำเที่ยว ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักท่องเที่ยวเพศชาย มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขต

อำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โดยภาพรวมสูงกว่าเพชรบูรณ์

5. นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวด้านกิจกรรม กีฬา เพื่อการท่องเที่ยว สถานบริการสุขภาพ โดยภาพรวม ด้านกิจกรรมกอล์ฟ และด้านกิจกรรม สถานออกกำลังกาย ไม่แตกต่างกัน ส่วนนักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวด้านกิจกรรม กีฬา เพื่อการท่องเที่ยว สถานบริการสุขภาพ ด้านกิจกรรมการบริการ SPA แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักท่องเที่ยวที่มีอายุ 61 – 65 ปี มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวด้านกิจกรรม กีฬา เพื่อการท่องเที่ยว สถานบริการสุขภาพ ด้านกิจกรรมการบริการ SPA สูงกว่าทุกกลุ่มอายุ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาว (Long Stay) ของนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุในอำเภอหัวหิน และอำเภอชะอำ การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักท่องเที่ยวผู้สูงอายุแบบพำนักระยะยาว ในอำเภอหัวหิน และอำเภอชะอำ จำนวน 400 คน โดยทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีโควต้า วิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ความแปรปรวน สอดคล้องกับงานวิจัยของ อริสรา เสยานนท์ ซึ่งได้ศึกษาวิจัยโดยใช้รูปแบบการ วิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Method) และการวิเคราะห์การแปรปรวน (Analysis of Variance: ANOVA) และการวิเคราะห์จำแนกแบบพหุ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้การเก็บแบบสอบถามจากนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ ที่มาพักโฮมสเตย์ที่ตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม สอดคล้องกับงานวิจัยของกาญจนา ทวีนนท์ และแวมยุรา คำสุข. (2558) ได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าในธุรกิจบริการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยงานวิจัยนี้เป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวชาวต่างชาติ จำนวน 308 คน และใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ สอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัตรา ปราณี. (2557) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแนวทางการจัดการคุณภาพธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ จังหวัดระนอง

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเอาประเด็นสำคัญมาใช้ในการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. จากข้อค้นพบ นักท่องเที่ยวที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการดำรงชีวิต ด้านอาหาร (ปรุงเอง) แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการหาซื้อวัตถุดิบและความสดของวัตถุดิบที่ใช้ประกอบอาหาร สอดคล้องกับแนวคิดของ จิรพรรณ พรหมลิขิตชัย และ ลลนา เทพวรรณ (2545) กล่าวว่า “ผู้บริโภค” คือ ประชาชนผู้ที่มี

ความต้องการ และมีอำนาจซื้อ จึงเกิดพฤติกรรมในการซื้อ การบริโภคและอุปโภคมากขึ้น คำว่ารู้จัก ผู้บริโภค หมายถึง การเข้าใจจิตวิทยาของผู้บริโภค และเข้าถึงจิตวิทยาของผู้บริโภค และเข้าถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้บริโภค ชญาณิชชัญ ธรรมธิษฐาน (2543) กล่าวว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหาร ว่า ผู้บริโภคสามารถเลือก และรับประทานอาหาร โดยแสดงออกในด้านการปฏิบัติหลายขั้นตอน ตั้งแต่การเลือก การรับประทาน เป็นกระบวนการซึ่งนำไปสู่อาหารอร่อย สะอาด มีประโยชน์ต่อร่างกาย ปลอดภัยจากสารเคมี และ อัญมณี ไวทย์ยางกูร (2544) กล่าวว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหารเป็นการแสดงออกของบุคคล คำพูด กิริยาท่าทาง และการกระทำที่ผู้อื่นเห็นได้เป็นพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นความเคยชิน รวมถึงการเลือก และรู้ที่มาของอาหารนั้น

2. จากข้อค้นพบ นักท่องเที่ยวเพศชายและเพศหญิง มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวทางด้านธรรมชาติ วัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ โดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญในการประชาสัมพันธ์กิจกรรม / การแนะนำสถานที่ / การให้ข้อมูลหรือนำชมของมัคคุเทศก์ รวมถึง เส้นทางการเดินทางท่องเที่ยวในสถานที่ต่าง ๆ และมีสิ่งอำนวยความสะดวกไว้บริการ เช่น การนวดเพื่อสุขภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ พะยอม ธรรมบุตร (2548) กล่าวว่า การท่องเที่ยวซึ่งให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวและสถานที่ที่เป็นจุดหมายปลายทางของการเดินทางท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวจะสนใจวิถีชีวิต มรดกวัฒนธรรม ศิลปะ อดุทธากรรม และกิจกรรมนันทนาการของชุมชน ท้องถิ่น นักท่องเที่ยวจะเยี่ยมชมและศึกษาแหล่งประวัติศาสตร์ศิลปะ มหกรรมและงานแสดงสินค้า หัตถกรรม พิพิธภัณฑสถานทุกประเภท ศิลปะการแสดง และทัศนศิลป์ตลอดจนแหล่งมรดกต่าง ๆ และ การอนุญาต แสงลี้มสุวรรณ (2557) กล่าวว่า การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมและการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่กันซึ่งการรักษา มรดกวัฒนธรรมเป็นประโยชน์ด้านองค์ความรู้และการให้คุณค่าแก่สังคม ในขณะที่การพัฒนาการท่องเที่ยวนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจและรายได้ของชุมชน การจัดหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้แนวคิดหลักเพื่อใช้ในการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมประกอบด้วยแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและแนวคิดเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ซึ่งแต่ละแนวคิดจะประกอบด้วยกลยุทธ์และแนวทางสนับสนุนที่จะนำไปสู่การจัดการมรดกวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมเป็นไปอย่างเหมาะสม

3. จากข้อค้นพบ นักท่องเที่ยวที่มีอายุต่างกัน มีความพึงพอใจในการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ด้านการท่องเที่ยวด้านกิจกรรม กีฬา เพื่อการท่องเที่ยว สถานบริการสุขภาพ ด้านกิจกรรมการบริการ SPA แตกต่างกันอย่างน้อย 1 คู่ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. หน่วยงานภาครัฐ ควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการส่งเสริมและสนับสนุนการการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด
2. ผู้ประกอบการธุรกิจการท่องเที่ยวพำนักระยะยาวในเขตอำเภอชะอำ และหัวหิน ควรนำผลวิจัยด้านคุณภาพการบริการไปพัฒนาการบริการให้สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้าและจัดทำเป็นมาตรฐานการให้บริการต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

1. วิจัยเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนารูปแบบการธุรกิจการท่องเที่ยวอื่นได้แก่ โฮมสเตย์ที่เหมาะสมสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ
2. วิจัยเพื่อยกระดับธุรกิจบริการสุขภาพสำหรับนักท่องเที่ยวผู้สูงอายุ

บรรณานุกรม

- กาญจนา ทวีนนท์ และแวมยุรา คำสุข. (2558). **คุณภาพการบริการที่ส่งผลต่อความพึงพอใจของลูกค้าในธุรกิจบริการท่องเที่ยวแบบพำนักระยะยาวในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศไทย** ปรินญาบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- การัญญา แสงลี้สุวรรณ. (2557). **การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน**. วารสารนักบริหาร ปีที่ : 32 ฉบับที่ : 4 เลขหน้า : 139-146 ปีพ.ศ. : 2555
- จิรพรรณ พรหมลิขิตชัย. (2545). **การศึกษาสถานการณ์ความเสี่ยงต่อพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารจังหวัดระนอง** นนทบุรี.
- ชฎานิชฐ์ ธรรมธิฐาน. (2543). **พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของนักเรียน มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สตรีวิทยา 2 สังกัดกรมสามัญศึกษา กรุงเทพมหานคร**. ปรินญาพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงกมล บุญทวีทรัพย์. (2555). **ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวชาวไทยที่เดินทางมาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติพุเตย จังหวัดสุพรรณบุรี**. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการจัดการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วสุธิดา นุริตมนต์ และณัฐกฤตา รักใหม่. (2557). **ความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพการบริการ ความพึงพอใจ และความจงรักภักดี**. การประชุมวิชาการนานาชาติ เรื่อง การบูรณาการสหวิทยาการงานวิจัยสู่มาตรฐานสากล ครั้งที่ 2 : 2557 มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.
- สุพัตรา ปราณี. (2557). **แนวทางการจัดการคุณภาพธุรกิจสปาเพื่อสุขภาพ จังหวัดระนอง**. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- อริสรา เสยานนท์ และไพรินทร์ สมภพสกุล. (2553). **การสร้างมูลค่าการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของธุรกิจโฮมสเตย์: กรณีศึกษาโฮมสเตย์บริเวณตลาดน้ำอัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม**. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- Yamane, Taro. (1970). **Statistics: An Introductory Analysis**. (2d ed.). Tokyo: John Weatherhill, Inc.
- อัญมณี ไหวทยานกูร์. (2544). **พฤติกรรมสุขภาพเกี่ยวกับการบริโภคอาหารของหญิงตั้งครรภ์ที่มาใช้บริการฝากครรภ์โรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ สังกัดสำนักการแพทย์ กรุงเทพฯ**. ปรินญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. พะยอม ธรรมบุตร (2548).